

عنوان مقاله:

بررسی ریشه های فرهنگ دینی در قالب نقش سیمرغ در شاهنامه فردوسی

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی پژوهش های نوین در حوزه زبان و ادبیات ایران (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسنده:

احسان احدی - کارشناسی ارشد زبان و ادبیات فارسی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد شوشتر

خلاصه مقاله:

یکی از مفاهیم برجسته شاهنامه فردوسی، تاثیر سیمرغ در داستان های آن است. سیمرغ در شاهنامه، نماینده دو بعد مثبت و منفی است که در مورد خاندان رستم، دارای استعداد فوق بشری و جنبه تقدس دارد اما نسبت به خاندان اسفندیار که اسفندیار، در خوان هفتم با سیمرغ روبه رومی شود، مرغی فاقد تقدس است و این سیمرغ، جفت همان سیمرغی است که به خاندان رستم کمک می کند و همچنین ویژگی های مرعاسطوره ای را به طور کامل ندارد و از آن به عنوان سیمرغ اهریمنی یاد کرده اند. این مقاله سعی دارد تا به شکل توصیفی به بررسی ریشه های فرهنگ دینی در قالب نقش سیمرغ در شاهنامه فردوسی بپردازد. نتایج بررسی منابع نشان داد گاهی برخی حیوانات جنبه های رمزی واسطوره ای دارند. به ویژه زمانی که در داستان های حماسی از آنها نام برده شود و سیمرغ هم از جمله حیواناتی است که در شاهنامه با دو نمود متفاوت نمایان شده است؛ سیمرغ ایزدی، بسی والاتر از سیمرغ اهریمنی بود. چنانکه جنبه ایزدی بودن این مرغ نمودار تقدس و قدرت ماورایطبیعی و قدرت های معنوی و غیبی دیگر است.

کلمات کلیدی:

شاهنامه، سیمرغ، فرهنگ دینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1371579>

